

DOLiS/DEC- 1180/12/72653,72655

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana R. Z., adres do korespondencji: [...], o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 6 sierpnia 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-734/12/48084,48094) odmawiającą uwzględnienia jego wniosku w sprawie upublicznienia jego danych osobowych w serwisie [...] przez [...] S.A. z siedzibą w W. S.A,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana R. M. Z., adres do korespondencji: [...], zwanego dalej również Skarżącym, dotycząca upublicznienia jego danych osobowych w serwisie [...] przez W.S.A., zwaną dalej również Spółką. W jej treści Skarżący wskazał, że „W internecie, w domenie będącej własnością spółki o nazwie »[...]« - [...] opublikowano bez mojej zgody moje dane osobowe, w tym dane dotyczące sfery prywatności, w treści tzw. »notki biograficznej«”. Skarżący podniósł, również, że pismem z dnia [...] października 2001 r. zwrócił się do Spółki o zaprzestanie przetwarzania jego danych osobowych. Wskazał, że Spółka pomimo obowiązku wynikającego m.in. z art. 14 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną pismem z dnia [...] października 2011 r. faktycznie odmówiła mu usunięcia jego danych, a ponadto wprowadziła w błąd, kierując go do fundacji „W.” w USA, jako podmiotu rzekomo dysponującego treściami opublikowanymi w domenie [...].

Skarżący wniósł o nakazanie usunięcia jego danych osobowych.

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, ustalił co następuje.

1. Spółka w prowadzonym przez siebie pod adresem [...] serwisie internetowym umożliwia dostęp do dotyczącej Skarżącego notki biograficznej zawierającej jego dane osobowe w zakresie imion, nazwiska, daty i miejsca urodzenia, wykształcenia, informacji o przynależności zakonnej, działalności dziennikarskiej i politycznej (w tym informacje o przynależności politycznej i wykonywaniu mandatu posła). Dane osobowe Skarżącego dostępne za pośrednictwem ww. serwisu nie są przechowywane przez Spółkę. Oprogramowanie serwisu wyświetla informacje znajdujące się w polskiej wersji językowej encyklopedii internetowej „[...]” ([...]).
2. Pismem z dnia [...] października 2011 r. – zatytułowanym „Przedsądowe wezwanie do zaniechania naruszania dóbr osobistych oraz uniemożliwienia dostępu do treści naruszających dobra osobiste” – Skarżący wezwał Spółkę do „(...) usunięcia moich danych osobowych i danych dotyczących mojego życia prywatnego oraz: (...) do zaprzestania naruszania moich dóbr osobistych, poprzez publikację naruszających prawo treści w prowadzonym przez Waszą spółkę serwisie internetowym »[...]«, w szczególności pod adresami: (...) [...] (...) do natychmiastowego uniemożliwienia dostępu do treści naruszających moje dobra osobiste, opublikowanych w w/w serwisie pod w/w adresami”, wskazując, że „Nie wyrażałem i nie wyrażam także zgody na publikację danych ze sfery mojej prywatności »[...]« ani komukolwiek innemu. Jestem osobą prywatną i żądam respektowania mojego prawa do prywatności”. W odpowiedzi, Spółka w piśmie z dnia [...] października 2011 r. wskazała, że „Ustosunkowując się zaś do zawezwania do usunięcia treści o charakterze biograficznym z lokalizacji internetowej o adresie: [...] wskazuję co następuje. Serwis [...] jest serwisem, do którego treści w 100% dostarcza W. Inc., będąca właścicielem serwisu [...]. Treści te są niejako wkładane w całości do serwisu internetowego [...]. W. S.A. nie ma dostępu do treści, o których mowa w zawezwaniu, który pozwalałby jej na ingerencję i ich usunięcie. Wezwanie takie, aby odniosło jak najszybszy skutek, powinno być tym samym skierowane bezpośrednio do podmiotu wskazanego poniżej, tj: W. Inc. (...)”.
3. W wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych W. S.A. wskazała, iż „nie jest autorem kwestionowanego przez pana R. Z. tekstu w postaci notki biograficznej i nie powstał on na jej zlecenie. Treść nie była i nie jest utrzymywana przez W. SA na jej serwerach. W. SA nie ma uprawnień w zakresie umieszczania, edycji ani usuwania tego tekstu – w tym zakresie uprawnienia przysługują wyłącznie W. Inc. z siedzibą w USA oraz upoważnionym przez nią osobom, albowiem zakwestionowany tekst znajduje się w zasobach serwisu internetowego [...]. Dostęp do zasobów [...] jest możliwy również bez jakiegokolwiek udziału W. SA. Istnienie bądź nieistnienie domeny »[...]«.pl« nie ma wpływu na istnienie i działanie serwisu internetowego [...], w tym strony i notki biograficznej poświęconej Panu R. Z..”
4. Zgodnie z ustaleniami dokonаныmi przez Departament Informatyki w Biurze Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, przedstawionymi w opinii jego Dyrektora z dnia [...] lipca 2012 r. „Serwis [...] .pl za pośrednictwem swojej strony umożliwia jedynie wyszukanie określonych treści zamieszczonych w bazie danych serwisu [...] i ich wyświetlanie na ekranie. Serwis wikipedia.wp.pl nie posiada własnej bazy danych z danymi wyszukiwanymi na portalu [...], a jedynie po wykonaniu wyszukania w serwisie [...] prezentuje te dane na swojej stronie, w określonym przez siebie formacie. Należy uznać, że serwis W. S.A. dostarcza użytkownikom jedynie narzędzia umożliwiającego uzyskanie dostępu do danych upublicznianych przez W. INC. oraz że W.S.A. nie decyduje o treści artykułów dostępnych w

serwisie [...] .pl. Zasady udostępnienia danych w serwisie [...]pl zostały wskazane w odnośniku zamieszczonym w stopce tego serwisu o nazwie »Tekst udostępniany na licencji C. C.: uznanie autorstwa, na tych samych warunkach, z możliwością obowiązywania dodatkowych ograniczeń« (...). W.S.A. ma możliwość edycji, usunięcia lub zaprzestania upublicznienia danych osobowych zawartych w treści artykułów dostępnych w serwisie [...]pl, ale tylko na zasadach określonych w regulaminie serwisu [...]org co oznacza, że czynności te są ostatecznie weryfikowane i akceptowane przez redaktorów serwisu [...]org. (...) W. S.A. nie decyduje o celach i środkach, i nie posiada statusu administratora danych w odniesieniu do danych dostępnych w serwisie [...]pl, gdyż nie gromadzi tych danych na własnych serwerach (...)”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 6 sierpnia 2012 r. (DOLiS/DEC-734/12/48084,48094), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku w sprawie przetwarzania danych osobowych Pana R. M. Z. przez W. S.A.

W ustawowym terminie Pan R. Z. wniósł wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Ww. rozstrzygnięciu zarzucił on zarówno obrazę prawa jak i błędy w ustaleniach faktycznych. Co do zarzutu obrazę prawa Skarżący wskazał na „art. 8 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, art.47 oraz 51 ust. 1 Konstytucji RP, poprzez faktyczne odmówienie Skarżącemu prawa do prywatności”; „art. 31 ust. 3 Konstytucji RP przez osobliwe przyjęcie, jakoby ograniczenie konstytucyjnego prawa skarżącego do prywatności rzekomo mogło zostać dokonane poprzez publikowanie przez administratora polskiej domeny internetowej, treści pobranych automatycznie z domeny zagranicznej pozostającej poza jurysdykcją R.P.”; „art. 1 ust. 1 oraz art. 23 ust. 1 pkt. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, poprzez bezprawne odmówienie Skarżącemu prawa do ochrony jego danych osobowych”; „art. 7 pkt. 4 ustawy o ochronie danych osobowych, poprzez (...) przyjęcie jakoby właściciel domeny wikipedia.wp.pl (...) nie była administratorem danych (...)”; „art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, poprzez bezprawne uchylenie się GIODO od wydania decyzji (...) przywracającej stan zgodny z prawem (...)”; „art. 7 Konstytucji R.P., art. 6 k.p.a. poprzez podjęcie decyzji rażąco sprzecznej z obowiązującymi przepisami prawa”; „art. 8 k.p.a., poprzez prowadzenie postępowania

w sposób nie budzący zaufania do GIODO”. Odnosząc się zaś do zarzutu błędnego ustalenia stanu faktycznego Skarżący wskazał m. in. na „(...) nedorzeczne przyjęcie, jakoby W.S.A. (...) nie była administratorem danych (...)”; „ (...) jakoby właściciel domeny nie miał rzekomo wpływu na publikowanie treści oraz (...) nie decydował o ich publikacji, ani nie miał (...) możliwości zablokowania publikacji nielegalnych treści (...)”; „ (...) nedorzeczne przyjęcie jakoby oprogramowanie typu [...] rzekomo było tożsame z przeglądarkami internetowymi oraz czytnikami RSS (...) posługiwanie się jakąkolwiek aplikacją internetową (...) legalizowało publikowanie treści niezgodnych z ustawą o ochronie danych osobowych oraz zwalniało osoby przetwarzające te dane od jakiegokolwiek odpowiedzialności”.

Po ponownej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonym rozstrzygnięciu. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przedstawiono bowiem okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do jego zmiany.

W niniejszej sprawie Skarżący przedmiotem swojej skargi uczynił zarzut bezprawnego upubliczniania jego danych osobowych w serwisie [...]pl przez W. S.A. wnosząc o nakazanie ww. podmiotowi ich usunięcie. Rolą Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w zainicjowanym nią postępowaniu było zatem ustalenie, czy, a jeżeli tak to na jakiej podstawie prawnej W. S.A. przetwarza kwestionowane przez Skarżącego jego dane osobowe, a w sytuacji stwierdzenia, iż podmiot ten narusza przepisy ustawy o ochronie danych osobowych sformułowanie wobec niego nakazu przywrócenia stanu zgodnego z prawem. Działając na podstawie i w granicach kompetencji przyznanых mu ustawą o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił, iż W. S.A. nie posiada statusu administratora danych osobowych Skarżącego, których nakazania usunięcia domaga się on w niniejszym postępowaniu.

Ponownie wskazać należy, że zgodnie z art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm), ilekroć w ustawie jest mowa o administratorze danych rozumie się przez to organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż Spółka nie decyduje o tym, czy i jakie dotyczące Skarżącego informacje znajdują się w encyklopedii internetowej „[...]”, nie przechowuje ani nie modyfikuje tych informacji, a jedynie umożliwia dostęp do ich przy pomocy serwisu [...] .pl. Brak jest zatem podstaw do uznania, że Spółka decyduje o celach i środkach przetwarzania danych osobowych Skarżącego. Ponownie podkreślić należy, że w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych sam fakt, iż W.S.A. dostarcza narzędzie pozwalające na dostęp do danych osobowych Skarżącego upublicznionych w serwisie internetowym prowadzonym przez podmiot trzeci, nie jest wystarczający do stwierdzenia, że ma ona decydujący wpływ na cele i środki przetwarzania tych danych. W przeciwnym wypadku za administratorów danych osobowych dostępnych w Internecie należałoby uznać także producentów przeglądarek internetowych, czy czytników RSS (oprogramowania komputerowego umożliwiającego czytanie wiadomości publikowanych w kanałach informacyjnych dostępnych w Internecie). Również doktryna prawa odnosząc się do kwestii uznania dostawców usług w sieciach komputerowych za administratorów danych w rozumieniu ustawy wskazuje, że „w tych najbardziej typowych sytuacjach, gdy nie mają oni bezpośredniego wpływu na treść tych danych, gdy nie zaznajamiają się z ich treścią – co zasadnicze – nie mają wpływu na cel przetwarzania danych, brak podstaw do traktowania ich jako administratorów danych” (J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, Ochrona danych osobowych. Komentarz, Kraków 2007, str. 380).

Mając na uwadze, że W.S.A. nie jest podmiotem, na którym, w stosunku do danych Skarżącego, których skarga dotyczy, ciąży obowiązek nałożony przez przepisy ustawy o ochronie danych osobowych, a zatem i odpowiedzialność za ich nieprzestrzeganie, brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku Skarżącego.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).